

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΜΕ ΤΑΣ ΔΙΑΚΘΠΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΩΧΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

• Ο καλλέτερος σύντροφος—τὸ δροσεστικώτερον ἀνάγνωσμα είναι

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ," ΚΑΙ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣΩΣ,"

"Έχουμε μίαν μεγάλην συλλογὴν τοιούτων θαυμασίων Τόμων, έκαστος τῶν δύοιων τιμᾶται ἀπὸ 1 δραχμῆς μέχρι 10. Συμβουλευθῆτε τὸν τιμοκατάλογον ποὺ ἐδημοσιεύθη πολλάκις εἰς τὸ ἔρετεινὰ φύλλα καὶ κάμετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, διὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖτε ἐν ὀρατον, ἀπολαυστικὸν καὶ ωφέλιμον Καλοκαϊρι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τῶν 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων
Αύγουστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 4ης Οκτωβρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταῦτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εχουν ἀκόμη δημοσιευθεῖ.

443. Λεξιγρίφος

Μὲ μία ἀντωνυμία
Καὶ μ' ἡνα χωράρι,
Ἐν ἄργιον ζῷον
Ἡ πέννα μου γράφει.
Ἔσταλη ὑπὸ τῆς "Αδρας

444. Συλλαβόγριφος

Στὴν μέση δύο συμφύνων
Ἐν καταφατικούν
Κι' ἀρχιστάζει πλικέ
Θὰ γινή στὸ λεπτόν.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ "Ονειροπόλου τῆς Δέσης

445. Στοιχειοτονοπνευματόργιφος

"Αστρον μέγα συλλαμβάνω.
Γράφωμα, πνεῦμα τοῦ ἀλλάζω,
Τοῦ μετανιῶν τὸν τόνον
Καὶ προφήτην περουσιάζω.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Αιματοβαμβακέντος Δάφνωλαδο.

446. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε ρῶ καὶ βάλε νῦ
Καὶ τὸ βάθμα ἡ γενῆ:
Τὸ βανὸν οὐ περπατήσῃ
Καὶ ταντιά του ὥλα κονήσῃ.
Ἔσταλη ὑπὸ Σπυρ. Μαυρογιάννη.

447. Πνευμάτισμα.

+ Οι σταυροὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* + * = "Εντομον."
** + * * = Μέρος τοῦ ναοῦ.
*** + * * * = Κράτος τῆς Ἀμε-
* *** + * * * * = Μούσα. [ρική]
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ "Ελληνικοῦ" Ιδεώδους.

448—450. Αστεῖα Παροράματα.

1.—"Ἄν κακούργους πέλους γάνης,
Τοὺς παλῆους μήνη τοὺς ἔκσαντης.
2.—Πέτρα ποὺ μιλᾷ, δὲν μιλάται.
3.—"Ομήρος Ὀψίρρη ἀεὶ βελάζει.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου "Αγρα.

451—453. Μεταμορφώσεις.

1.—Τὸ πῦρ διὰ ὃ μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἡρ.
2.—Ο δύος διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἐπιο.
3.—Η Πύλος διὰ 3 μεταμ., νὰ γίνῃ Η ἀρρ.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Καραμπογά.

441. Τρεπλή Ἀκροστική.

Τέργικα τῶν κάτων: ζητουμένων λέξεων ἀ-
ποτελοῦν ἴστορικὴν κάμην τῆς Ἑλλάδος, τὰ
τρίτα γράμματα ὅρος ἔλληνικὸν καὶ τὰ πέμπτα
πτηνὸν φύδιόν :

1. "Οπλον ἀμυντικὸν. 2. Ἀρχαιο; φιλόσο-
φος. 3. Ποταμὸς τῆς Ρωσίας (τὸ ἀρχεῖον δύ-
νορχ.). 4. "Ἀνθος εὐδαές. 5. Πατήρ ἀρχαῖον ι-
στορικοῦ. 6. Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Προσκόπου.

455. Φωνηγεντόλιπτον.

* - πτχ - δι - ν - λττμ.
Ἔσταλη ὑπὸ τῆς Μανιατοπούλας.

456. Γρίφος.

τῶν εδ
τῶν εδ εδ
καὶ χρῶμα τοτ' οὖς R ἢ 00μα
τῶν εδ εδ
τῶν εδ
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ελλήνων.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ασκήσεων τῶν φύλλων 22 καὶ 23

271. "Αγιαρόνη (ἐντι, γύρω).—272. (Κα-
ταργεῖται ὡς λανθασμένον).—273. "Οστις-
στος.

274. ΙΑΣΩΝ 275. Τοσαῦτα δρο-
ΠΑΡΟΣ δροτείησην δημητρία πο-
ΣΥΚΟΝ σεντέα. (Η ἀνάγνω-
ΚΦΝΩΨ σις κατὰ στήλας, ἐξ
ΒΥΡΩΝ δεξιῶν καὶ ἐκ τῶν
κάτω.)—276. ΚΟΔΡΟΣ—ΚΥΚΝΟΣ (Κωκύτος,
Ολύμπος, Δικέλλα, Ρῆνος, "Ορος, Σητός.)
—277. Μή ἐπιλυχάνου τῶν εὐρεγεισῶν.—278.
Ο Ήσιόδος ἥτο ποιητῆς ("Ω! εἰς ο δόδες ἡ
τόπι ἡ τίς.)

279. "Αναπτεραδίκ (ἀνδ., παρ., διά).—280.
Θύρα (θή, εσθ.).—281. Κέρμηλος—χειρηλός.

282. Μ Α Ν : 283. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀντέσθι γεννητώ.—287. Πι-
στὸς φίλος χρυσοῦς δῖξις (π' εἰς τὸς φί λως
χρή εἰς ου - α - ει δι εις.)

288. Μ Α Ν : 289. Π Ι Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Τ Ω (στήλη, Δουκούλλος; ὑ-
Ρ Ρ Φ πατο;, πύλος, σάπτη;, Ε-
Υ Δ Ο Ε Ι Α δόρατος, Ταρσός; Η-
Ν Ι Κ πραλίδη;, Σητός;) —
Ε Ο Ο 284. "Εργάτα (δέκα 3
Ξ Σ Ν καὶ δέκα 3).—285.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἴπποι, ἀΣτέρε, Κύπρος, ΚαλΑ-
υπ., ρύδον, Παρίσιοι, φάλινα).—286. Τῷ
μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ
δυστυχοῦντι οὐδές ἀ

"Ιδε τὸν ὁδηγὸν τοῦ"

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητού, Κεφ. Β.

ΘΑΛΑΣΣΑ

"Αχ, Θάλασσα! Φιβερόδο, μά και δυορφο και παιγνιδιάρικο στοιχείο, σε άγαπω!..."

"Οσαν δ' ήλιος άνατελλωντας ακορτεῖν τε; Αχτίδες του στήν πλάσι, πρώτη εσθὲν νὰ τε; Δεχθῆς περήρανη καὶ θὲ γὰ τέ; Άντιφεγγίσος; στηγήν-νάτεντα πλάκια, λαμποκόπωντας... "Οσαν τὴν νύχτα, πῶν δλα σιωποῖνε, —εκτὸς ἀπ' τὸ μουρμουρισμά σου τὸ γλυκό; —τὸ δλοστρόγυλο καὶ δλόχρυσο φρεγγάρι, ποῦ μοιάζει σάν γένις δίσης πένινος; προβάλλῃ δειλά-δειλά ἀπ' τὸ γαλάζιο σου βυθὸν καὶ δλόξενά γίνεται μικρότερο, τότε χρονίζει δλόγυρο δισρανὸς καὶ τὸ γλυκού σου κύμα, τότε μέσ' την άπεργανή σουνέται καρδάσσεται ένας δρόμος μαγικός, καμάμενος ἀπὸ σχήματα ἀνανόνιστα, ασημένια καὶ φαγτασικά..."

Μαζί μὲ τὰ δύο μαράθα ἀκρωτήρια ποῦ προχωροῦν μεσά σου, βλεψει, καὶ σκίζουνε τὰ σπλάγχνα σου, αἴνιας παιᾶτες τὰ τρελλά παιγνίδια σου, είτε μὲ γέλιο, είτε μὲ θυμό. Καὶ τὸ ἀρροστεφαγμένα σου τὸ κύνιατο ποῦ ἔρχονται, δλο ἔρχονται, ἀκούστα, ἀπ' τὸ πελάγο, τρέχουν γιὰ νὰ έσκασσον στὴν ἀμύνουδά, γλυκοφιλῶντας χάντρες καὶ χολίμια, καὶ πάλιν στρέφουν πίσω μουρμουρίζοντας τὸ μυστικό τραγούδι τους, τὸν τρελλό τους τὸν σκοπό, ποῦ σὲ μαργαρέτα... Καὶ ὅταν πάλι ἀγριεμένη πετεῖς φηλά τὰ κύματα, πελώρια σάν βουνό, μ' ὄρεσι ν' ἀκούνι τὸ τρελλό σου μουργού, σάν στάζεις μὲ λύσσα στὰ πόδια των βράχων..."

"Αχ, Θάλασσα! Τοελλό, μά δυορφο και παιγνιδιάρικο στοιχείο, σε άγαπω!..."

Πανελήνης Πόθος

ΑΠΕΡΙΤΤΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑ

"Εκκινήσῃ στὰς ἐξη τὸ πωλ, διὰ νὰ υπάρχουμεν σὲ μιὰ ώραια τοποθεσία, ποῦ ἀπέλει σχεδὸν τοία τέταρτα τῆς ώρας ἀπὸ τὸ χωριό.

Τί οὐραία ποῦ ητο η φύσις αντὴν τὴν ηνῶρα! Ο ήλιος, ο δόπιος μόλις είληξετο, έρχεταις τῆς πρωινές, χλιαρὸς ἀκτίνες τοῦ ἑτανού στοὺς καταπράσινους καὶ δροσολουμένους λόφους ποῦ περιστοίχιζαν ἀπὸ τὸ πέλαγος. Τὸ μονοπάτι, ἀπὸ τὸ ὅποιον περιόνταμε, ήτο μιὰ καρά νὰ τὸ βλέπει κανές, στολισμένο ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ άλλο, μὲ ἔνα σωρὸ πρασινίδες καὶ λουλούδια τῆς ἐποχῆς.

Μαρούνα, βάτος, λιγά, σχοινίς καὶ ἀγριάτηλη, ἔνωμένα σὲ διάφορα ίδιοτοπα ἄλλα καὶ ώραια συμπλέγματα, μοσχοβολίδες στὸ πέρασμά μας.

Τὴν ὥραν, τὰς ἡμέρας, στην πανελήνης πάντα μὲ κύττας καταπράσινα πρόσωπα καὶ μοῦ γελούσες. Τοῦ γέλασα καὶ ἀρχισεῖς νὰ θέλω. Πήρε θάρρος καὶ αρχισεῖς νὰ μού διμιῆται.

Τὶ εἶνε ἐκεῖνο; εἶπε καὶ ἔδειξε μιὰ βάρκα.

— Εἶνε βιρούσλα. Σ' ἀρέσει;

— Να! Εκείνα τὶ εἶνε; ωρίησε ἐπειτα τὴν μητέρα του, δείχνων τὸν στόλον.

— Τὰ πλοῖα, παιδάκι μου.

— Εγώ τὰ σέλων, μαμά' δικα μας εἶνε;

— Οι, χρυσό μου, εἶνε ξένα, δὲν τὰ δίνουν.

— Εγώ ήσελα νὰ τὰ ἔχω, εἶπε τὸ παιδάκι, καὶ ἀρχισεῖς νὰ κλαίη.

— Σάπι, πιασάμε μου. "Αμα πάμε σκίτι, θύ σου ἀγοράσω.

— Ολη η λύπη τοῦ παιδιοῦ ἔξηφανίσθη. Ήρχεταις νὰ γελά καὶ νὰ τρέχῃ χαρούμενο. Τὸ βράδυ θύ εἶχε τέτοια πλούτι. Μόνη η ἀλπίς τὸ ἔκανε εὐτυχισμένο. "Αν καὶ οι μεγάλοι ἡμέρωνταν νὰ πιστεύουν καὶ νὰ

έλπιζουν τόσον, πόσα κακά δὲν θὰ υπῆρχον τώρα!

Διάτρητος Κυανόλευκος

ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟ

"Ἐρούσισσαν καὶ μέστωναν τὰ στάχνα μέσος στὸν κάμα. Σὰ χρυσαρένα θάλασσα. ὁ καυπός λάπεις ὡς πέρα. Κάτ' ἐπ' τὸν θύσιο, ἐνὸς βροκού ἀντιλαίδεις ἡ φτογέρα, Ποῦ μοιάζει τὸ τραγούδι της σαν γέλιο καὶ σαν κλάμι.

Μιὰ ήσυχη μυστικὴ ζαπλίστει τὸν γύρω Ποῦ τὴν ταραζούν μοναχὸς οἱ τόνοι τῆς φλογέρας τρεμούντων, γινούστοι. Λιγοθυμάει διάρρεας στὸ φτογέρα μόρον δρόμο του.

"Ἐγουν σωπάσει τὸ πονιά. Τὸ δάσος τεντρώνεται, οὐρανὸς μόρος. Αγαπαπάτεις καὶ αὐτὸς μὲ δηλητικό. Τὸ θέρος ἔχουν ἀφίσει τὸν πατρίδα του.

Μερικαία τρεμοσθύνοντα φῶτα εφαίνοντο ἀκόπι, τὰ δάσοτα διλονέντας ἔχαντο. "

— Ενα δάμροι ἐκύλησεν ἀπὸ τὰ μάτια μου, καὶ μὲ χαμηλὴν φωνὴν είπα: «Θύ σε ξαναῖδη ἀρά γε!»

Νικήτρια Κυανόλευκος

ΠΡΩΤΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Εἰχαμε τεκνήσῃ στὰς ἐξη τὸ πωλ, διὰ νὰ υπάρχουμεν σὲ μιὰ ώραια τοποθεσία, ποῦ ἀπέλει σχεδὸν τοία τέταρτα τῆς ώρας ἀπὸ τὸ χωριό.

Τί οὐραία ποῦ ητο η φύσις αντὴν τὴν ηνῶρα!

Ο ήλιος, ο δόπιος μόλις είληξετο, έρχεταις τῆς πρωινές, χλιαρὸς ἀκτίνες τοῦ ἑτανού στοὺς καταπράσινους καὶ δροσολουμένους λόφους ποῦ περιστοίχιζαν ἀπὸ τὸ πέλαγος. Τὸ μονοπάτι, ἀπὸ τὸ ὅποιον περιόνταμε, ήτο μιὰ καρά νὰ τὸ βλέπει κανές, στολισμένο ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ άλλο, μὲ ἔνα σωρὸ πρασινίδες καὶ λουλούδια τῆς ἐποχῆς.

Μαρούνα, βάτος, λιγά, σχοινίς καὶ ἀγριάτηλη, ἔνωμένα σὲ διάφορα ίδιοτοπα ἄλλα καὶ ώραια συμπλέγματα, μοσχοβολίδες στὸ πέρασμά μας.

Τὴν ὥραν, τὰς ἡμέρας, στην πανελήνης πάντα μὲ κύττας καταπράσινα πρόσωπα καὶ μοῦ γελούσες. Τοῦ γέλασα καὶ αρχισεῖς νὰ θέλω. Πήρε θάρρος καὶ αρχισεῖς νὰ μού διμιῆται.

Τὶ εἶνε ἐκεῖνο; εἶπε καὶ ἔδειξε μιὰ βάρκα.

— Εἶνε βιρούσλα. Σ' ἀρέσει;

— Να! Εκείνα τὶ εἶνε; ωρίησε ἐπειτα τὴν μητέρα του, δείχνων τὸν στόλον.

— Τὰ πλοῖα, παιδάκι μου.

— Εγώ τὰ σέλων, μαμά' δικα μας εἶνε;

— Οι, χρυσό μου, εἶνε ξένα, δὲν τὰ δίνουν.

— Εγώ ήσελα νὰ τὰ ἔχω, εἶπε τὸ παιδάκι, καὶ ἀρχισεῖς νὰ κλαίη.

— Σάπι, πιασάμε μου. "Αμα πάμε σκίτι, θύ σου ἀγοράσω.

— Ολη η λύπη τοῦ παιδιοῦ ἔξηφανίσθη. Ήρχεταις νὰ γελά καὶ νὰ τρέχῃ χαρούμενο. Τὸ βράδυ θύ εἶχε τέτοια πλούτι. Μόνη η ἀλπίς τὸ ἔκανε εὐτυχισμένο. "Αν καὶ οι μεγάλοι ἡμέρωνταν νὰ πιστεύουν καὶ νὰ

Νησιωτοπούλα

299

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

γειο ἐκεῖνο μεγαλεῖο, ή μελωδία ἐκεῖνη ἐφιδεστε στὸ κατανόρυφο. Γιὰ μιὰ στιγμὴ - ἐλάχιστη στιγμὴ - σταμάτησαν σὰν γάλην μάς έδοσιν. Αὐτὸς δρειλετεις εις τὸν ζήλον μου, ὅπως λέγεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν λόγον σας. Καὶ ἀργίστε μάλιστα νάνανεύετε τὰς συνδρομές σας απὸ τώρα, κανεὶς φόβος ἀνωμαλίας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Αὐτόρούς τοῦ Ηπειρού, ναυάρχηση ἡ συνδρομή διὰ ναυάρχηση καὶ τὸ φύλλον, δὲν εἶνε δυνατόν. "Οπως είναι καὶ εἰς ἄλλους ποὺ μού πάρεισαν αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐλάχιστοι ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μου θὰ ἔσαν εἰς πληρωμήσαν περισσότερον ἀπὸ 3 ή 10 δρ. τὸ έτος. Εἰπίτων δύος διὰ τὸν λόγον τοῦ ηπειρίου, καὶ τὸ μόνον ἀπειρότερόν τοῦ περιστέρητε νὰ τηρήσαις. Δὲν τηρεῖται μόνον εἰς τοὺς Γρίφους, Λευκίριον τοῦ Βοσσόφου.

Εἰπάτεις ηπειρίους, ηπειρίους τοῦ Βοσσόφου.

— Τὸ Θεριάκια τῆς Φούσιας.

— Τὸ Θεριάκια τῆς Φούσιας τοῦ Βοσσόφου.

